

SAÛL GARRETA | Impulsor de *Reviure Solanell*

“Per rehabilitar un poble s’ha de fugir d’idees bucòliques i picar molta pedra”

Garreta, (Tarragona, 1972) és un arquitecte que per un encàrrec professional ja fa 12 anys, va conèixer el nucli de Solanell, al municipi de Montferrer i Castellbò, i es va quedar atrapat per la bellesa de la vall i del poble, aleshores totalment deshabitat. Va endegar un projecte per tornar a donar-li vida. Han estat molts anys d’esforços i entrebancs, però també de moltes il·lusions. Espera que Solanell serveixi de model per altres projectes similars a Catalunya. reviuresolanell.com

Quan va conèixer el poble tenia 31 anys.

Sí, va ser un repte, per a mi. Finalment, el projecte professional no va tirar endavant, però aleshores jo ja havia fet meu Solanell. Vaig donar una paga i senyal de 30.000 euros per quedar-me una de les propietats, que en costava 150.000. I va començar tot. **Es va informar i formar.**

Vaig posar-me en contacte amb els propietaris de les cases, que són molts -inclús una filla de Solanell, que actualment és sòcia honorífica de la Cooperativa, la Flora- per començar a fer accions al poble. Alhora, vaig fer un màster sobre urbanisme i vaig començar amb la Cooperativa Sostre Cívic, que al final va ser un fracàs.

I munteu una cooperativa mixta.

La primera de Catalunya. Ens estem centrant en fer un alberg, el Gall Negre. Vam agafar temps de crisi i hem tingut desenganys pel que fa a l’Administració -he de dir que el Consell Comarcal de l’Alt Urgell sempre ens ha donat suport- i quant a la cooperativa, ningú et fiava res si no presentaves un aval.

Ens ho hem hagut d’anar fent nosaltres. L’Anna Lluís i el Pere López s’hi han implicat molt. El Pere, arquitecte i músic hi viu, pràcticament. L’avantatge de la deslocalització professional, amb les noves tecnologies.

Teniu projectes turístics i de sostenibilitat.

Sí. Estem obrint noves rutes, hem portat dos cavalls d’arrossegament, un ruc per anar a buscar llenya als llocs més difícils del bosc; també volem reintroduir la vinya originària. Volem ser

un laboratori d’idees.

No sembla gens fàcil.

I més quan comptes amb tan poc ajut. A la nostra tasca se li ha de treure la pàtina de bucolisme i de ‘refer la vida’. S’ha de picar molta pedra, en el sentit literal.

Heu rebut suport? Pocs, però importants: l’alcalde Ramon Fierro, l’Albert Villaró, l’Artur Blasco, i els periodistes Manel López i la seva dona Concha.

Tant de bo l’exemple de Solanell esdevingui un model a seguir per altres indrets de Catalunya